

USTAWA

z dnia ..... 2021 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 26h dodaje się art. 26ha w brzmieniu:

„Art. 26ha. 1. Podatnik prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą może odliczyć od podstawy obliczenia podatku, ustalonej zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2, kwotę stanowiącą 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność:

- 1) sportową,
  - 2) kulturalną w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej,
  - 3) wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę
- przy czym kwota odliczenia nie może przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika w roku podatkowym z pozarolniczej działalności gospodarczej.

2. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność sportową uznaje się koszty poniesione na finansowanie:

- 1) klubu sportowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, na realizację celów wskazanych w art. 28 ust. 2 tej ustawy;
- 2) stypendium sportowego;
- 3) imprezy sportowej niebędącej masową imprezą sportową, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171).

3. Przez stypendium sportowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się jednostronne, bezzwrotne świadczenie pieniężne, które jest przyznawane za osiągnięcie określonego wyniku sportowego lub umożliwiające przygotowanie się do imprezy

sportowej, przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego, ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, uczelnie wyższe, organizacje pożytku publicznego lub kluby sportowe.

4. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność kulturalną uznaje się koszty poniesione na finansowanie:

- 1) instytucji kultury wpisanych do rejestru prowadzonego na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej,
- 2) działalności kulturalnej realizowanej przez uczelnie artystyczne i publiczne szkoły artystyczne.

5. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę uznaje się koszty poniesione na:

- 1) stypendia, o których mowa w:
  - a) art. 97 i art. 213 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
  - b) art. 283 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695, 875 i 1086);
- 2) finansowanie zatrudnionemu przez podatnika pracownikowi opłat, o których mowa w art. 163 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, określonych w umowie zawartej pomiędzy podmiotem prowadzącym kształcenie a osobą podejmującą kształcenie;
- 3) finansowanie wynagrodzeń, wraz z pochodnymi, studentów odbywających u podatnika staże i praktyki przewidziane programem studiów;
- 4) sfinansowanie studiów dualnych, o których mowa w art. 62 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na konkretnym kierunku studiów, w tym koszty praktyk;
- 5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy prowadzonego przez tą uczelnię.

6. Odliczenie kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3–5, przysługuje pod warunkiem, że są ponoszone na podstawie umowy zawartej przez podatnika z uczelnią, instytutem Polskiej Akademii Nauk, międzynarodowym instytutem naukowym, Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego lub instytutem badawczym.

7. Prawo do odliczenia kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę nie przysługuje podatnikowi będącemu założycielem uczelni niepublicznej.

8. Koszty, o których mowa w ust. 1, podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy obliczenia podatku.

9. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty, o których mowa w ust. 1.

10. Podatnicy korzystający z odliczenia są obowiązani wykazać w zeznaniu poniesione koszty podlegające odliczeniu.

11. W przypadku skorzystania z odliczenia kosztów, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 23 ust. 1 pkt 45 nie stosuje się.

2) w art. 26i w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podstawa obliczenia podatku ustalona zgodnie z art. 26 ust. 1, art. 30c ust. 2 lub art. 30ca ust. 3 oraz po uprzednim odliczeniu kwot określonych w art. 26e, art. 26h i art. 26ha:”;

3) po art. 27g dodaje się art. 27h w brzmieniu:

„Art. 27h. 1. Od podatku dochodowego obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c podatnik, który przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wyniku czego stał się podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1, ma prawo odliczyć kwotę określoną zgodnie z ust. 7.

2. Odliczenie stosuje się w czterech kolejnych latach podatkowych, licząc od końca roku bazowego.

3. Rokiem bazowym jest wybrany przez podatnika rok:

- 1) w którym podatnik przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 2) następujący po roku, o którym mowa w pkt 1.

4. Kwota odliczenia nieznajdująca pokrycia w podatku podatnika podlega odliczeniu w kolejnych latach podatkowych, nie dłużej jednak niż przez 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym dokonano pierwszego odliczenia.

5. Odliczenie stosuje się pod warunkiem, że podatnik:
- 1) przez cały rok podatkowy ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiada nieograniczony obowiązek podatkowy;
  - 2) uzyskał dochody ze źródeł, o których mowa w art. 12 ust. 1, art. 13 lub art. 14, lub z praw majątkowych w zakresie praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów;
  - 3) posiadał miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej trzy lata podatkowe poprzedzające bezpośrednio rok podatkowy, w którym przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udokumentowane certyfikatem rezydencji.

6. Warunki, o których mowa w ust.5 pkt 1 i 2, muszą być spełnione w każdym roku podatkowym, w którym podatnik dokonuje odliczenia.

7. Kwota odliczenia wynosi w:

- 1) pierwszym roku – 50% łącznej kwoty podatku należnego obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c za rok bazowy,
- 2) drugim roku – 50% łącznej kwoty podatku należnego obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c za pierwszy rok stosowania odliczenia;
- 3) w trzecim roku – 50% łącznej kwoty podatku należnego obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c za drugi rok stosowania odliczenia;
- 4) w czwartym roku – 50% łącznej kwoty podatku należnego obliczonego na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30c za trzeci rok stosowania odliczenia.

8. Jeżeli podstawą obliczenia kwoty odliczenia jest podatek określony na imię obojga małżonków, każdemu małżonkowi będącemu podatnikiem, o którym mowa w ust. 1, przysługuje odliczenie w wysokości określonej zgodnie z ust. 7.

9. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się w przypadku ponownego przeniesienia miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podatnika, który uprzednio przeniósł miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i skorzystał w całości w lub w części z odliczenia.”

4) po rozdziale 6a dodaje się rozdział 6b w brzmieniu:

„Rozdział 6b

Ryczałt od przychodów zagranicznych osób przenoszących miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 30j. 1. Opodatkowaniu ryczałtem od przychodów zagranicznych osób przenoszących miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej w niniejszym rozdziale „ryczałtem”, może podlegać podatnik, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym, w którym przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i podlegał nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, złożył urzędowi skarbowemu oświadczenie o wyborze opodatkowania ryczałtem według ustalonego wzoru, przy czym art. 45 ust. 1b stosuje się odpowiednio;

2) nie posiadał miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej pięć z sześciu lat podatkowych poprzedzających bezpośrednio rok podatkowy, w którym przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i podlegał nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

2. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podatnik dołącza certyfikat rezydencji dokumentujący miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, podatnik składa jednorazowo za cały okres opodatkowania ryczałtem.

Art. 30k. 1. Opodatkowaniu ryczałtem podlegają przychody uzyskane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w roku podatkowym, zwane dalej w niniejszym rozdziale „przychodami zagranicznymi”, z wyłączeniem przychodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30f.

2. Przychodów zagranicznych nie łączy się z innymi dochodami (przychodami) podlegającymi opodatkowaniu na zasadach określonych w ustawie i nie wykazuje się w zeznaniach podatkowych oraz księgach podatkowych, przy czym podatnik jest obowiązany posiadać dowody niezbędne do ustalenia pochodzenia, wysokości oraz okresu uzyskania przychodów zagranicznych.

3. Przychody zagraniczne oraz wydatki, o których mowa w art. 30m ust. 1, nie stanowią podstawy do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów oraz odliczenia w jakiegokolwiek

formie od przychodu, dochodu, podstawy obliczenia podatku i podatku, w tym odliczenia składek na ubezpieczenia społeczne opłaconych przez podatnika od przychodów objętych ryczałtem oraz korzystania z ulg podatkowych w rozumieniu Ordynacji podatkowej.

Art. 30l. 1. Ryczałt wynosi 200 000 zł za rok podatkowy niezależnie od wysokości uzyskanych w tym roku przychodów zagranicznych.

2. Podatnik jest obowiązany wpłacić ryczałt w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku podatkowym.

3. Jeżeli podatnik przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trakcie roku podatkowego, wysokość ryczałtu ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których podatnik podlegał nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w tym roku podatkowym.

Art. 30m. 1. Podatnik jest obowiązany do poniesienia wydatków na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego lub krzewienie kultury fizycznej, których rodzaje są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, w wysokości co najmniej 100 000 zł w roku podatkowym począwszy od roku podatkowego następującego bezpośrednio po roku podatkowym, w którym podatnik przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jeżeli wydatki, o których mowa w ust. 1, poniesione w roku podatkowym przekraczają 100 000 zł, nadwyżka ponad tę kwotę podlega uwzględnieniu w kwocie wydatków poniesionych w kolejnych latach podatkowych.

3. Jeżeli wydatki, o których mowa w ust. 1, zostały poniesione w walutach obcych, przepis art. 11a ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Podatnik składa urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie o poniesieniu wydatków, o których mowa w ust. 1, wraz z dokumentami potwierdzającymi ich poniesienie, w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym, przy czym art. 45 ust. 1b stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze wpływ poszczególnych kategorii wydatków na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego oraz krzewienie kultury fizycznej.

Art. 30n. Opodatkowanie ryczałtem stosuje się przez okres 10 kolejnych lat podatkowych licząc od roku podatkowego, w którym podatnik przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 30o. Podatnik traci prawo do opodatkowania ryczałtem przed upływem okresu, o którym mowa w art. 30n:

1) od początku roku podatkowego, w którym złożył oświadczenie o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem – jeżeli w terminie do końca stycznia tego roku podatkowego złoży urzędowi skarbowemu oświadczenie o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem według ustalonego wzoru, przy czym art. 45 ust. 1b stosuje się odpowiednio;

2) z końcem roku podatkowego poprzedzającego rok:

a) w którym przeniósł miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo

b) za który nie wpłacił w terminie w całości lub części ryczałtu za rok podatkowy, albo

c) w którym nie poniósł wydatków, o których mowa w art. 30m ust. 1.

Art. 30p. 1. Do członka rodziny podatnika podlegającego opodatkowaniu ryczałtem przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio, przy czym:

1) ryczałt od przychodów zagranicznych uzyskanych przez członka rodziny wynosi 100 000 zł za rok podatkowy;

2) członek rodziny nie jest obowiązany do ponoszenia wydatków, o których mowa w art. 30m ust. 1;

3) członek rodziny podatnika traci prawo opodatkowania ryczałtem również z dniem utraty prawa do opodatkowania ryczałtem przez podatnika zgodnie z art. 30o;

4) w przypadku śmierci podatnika lub utraty statusu członka rodziny podatnika ryczałt od przychodów zagranicznych uzyskanych przez członka rodziny podatnika wynosi 200 000 zł za rok podatkowy począwszy od roku podatkowego następującego bezpośrednio po roku podatkowym, w którym okoliczności te wystąpiły.

2. Przez członka rodziny podatnika, o którym mowa w ust. 1, rozumie się małżonka oraz dziecko, o którym mowa w art. 27f ust. 1.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 18e dodaje się art. 18ea w brzmieniu:

Art. 18ea. 1. Podatnik uzyskujący przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych może odliczyć od podstawy opodatkowania, ustalonej zgodnie z art. 18, kwotę stanowiącą 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność:

- 1) sportową,
- 2) kulturalną w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194),
- 3) wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę

– przy czym kwota odliczenia nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych.

2. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność sportową uznaje się koszty poniesione na finansowanie:

- 1) klubu sportowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie, na realizację celów wskazanych w art. 28 ust. 2 tej ustawy;
- 2) stypendium sportowego;
- 3) imprezy sportowej, niebędącej masową imprezą sportową, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171).

3. Przez stypendium sportowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się jednostronne, bezzwrotne świadczenie pieniężne, które jest przyznawane za osiągnięcie określonego wyniku sportowego lub umożliwiające przygotowanie się do imprezy sportowej, przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego, ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, uczelnie wyższe, organizacje pożytku publicznego lub kluby sportowe.

4. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność kulturalną uznaje się koszty poniesione na finansowanie:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 255.

- 1) instytucji kultury wpisanych do rejestru prowadzonego na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej;
- 2) działalności kulturalnej realizowanej przez uczelnie artystyczne i publiczne szkoły artystyczne.

5. Za koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę uznaje się koszty poniesione na:

- 1) stypendia, o których mowa w:
  - a) art. 97 i art. 213 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
  - b) art. 283 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z 2019 r. poz. 39 i 534 oraz z 2020 r. poz. 695, 875 i 1086);
- 2) finansowanie zatrudnionemu przez podatnika pracownikowi opłat, o których mowa w art. 163 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, określonych w umowie zawartej pomiędzy podmiotem prowadzącym kształcenie a osobą podejmującą kształcenie;
- 3) finansowanie wynagrodzeń, wraz z pochodnymi, studentów odbywających u podatnika staże i praktyki przewidziane programem studiów;
- 4) sfinansowanie studiów dualnych, o których mowa w art. 62 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, na konkretnym kierunku studiów, w tym koszty praktyk;
- 5) wynagrodzenie wypłacane w okresie 6 miesięcy od dnia zatrudnienia przez podatnika organizującego praktyki zawodowe dla studentów danej uczelni pracownikowi będącemu absolwentem tej uczelni zatrudnionemu za pośrednictwem akademickiego biura karier, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy prowadzonego przez tą uczelnię;

6. Odliczenie kosztów, o których mowa w ust. 4 pkt 3–5, przysługuje pod warunkiem, że są ponoszone na podstawie umowy zawartej przez podatnika z uczelnią, instytutem Polskiej Akademii Nauk, międzynarodowym instytutem naukowym, Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego lub instytutem badawczym.

7. Prawo do odliczenia kosztów uzyskania przychodów poniesionych na działalność wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę, nie przysługuje podatnikowi będącemu założycielem uczelni niepublicznej.

8. Koszty, o których mowa w ust. 1, podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiegokolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.

9. Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty, o których mowa w ust. 1.

10. Podatnicy korzystający z odliczenia są obowiązani wykazać w zeznaniu poniesione koszty podlegające odliczeniu.

11. W przypadku skorzystania z odliczenia kosztów, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 16 ust. 1 pkt 48 nie stosuje się.

- 2) w art. 18f w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Podstawa opodatkowania ustalona zgodnie z art. 18 lub art. 24d ust. 3 oraz po uprzednim odliczeniu kwot określonych w art. 18d i art. 18ea:”;

Art. 3. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, 432, 619 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) (...);
- 2) Po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a 1. Za ubezpiezonego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 22, który przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w części finansowanej przez ubezpiezonego i składka na ubezpieczenie chorobowe, na wniosek ubezpiezonego złożony za pośrednictwem płatnika składek, są finansowane przez budżet państwa za pośrednictwem Zakładu.

2. Za ubezpiezonego, o którym mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 i 2, który przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jego wniosek:

1) składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w równych częściach są finansowane z własnych środków przez ubezpiezonego i budżet państwa za pośrednictwem Zakładu;

2) składka na ubezpieczenie chorobowe jest finansowana w całości przez budżet państwa za pośrednictwem Zakładu.

3. Finansowanie przez budżet państwa, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje jeżeli ubezpieczony:

1) podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułów, o których mowa w ust. 1 i 2, przez okres nie krótszy niż 183 dni w okresie ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym został złożony wniosek;

2) nie posiadał miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez co najmniej trzy lata kalendarzowe poprzedzające bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) udokumentował certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w okresie, o którym mowa w pkt 2;

4) przez cały rok kalendarzowy ma miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Finansowanie składek przez budżet państwa, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje w okresie kolejnych 48 miesięcy kalendarzowych liczonych od miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym został złożony po raz pierwszy wniosek o sfinansowanie składek przez budżet państwa.

5. Wniosek o sfinansowanie składek przez budżet państwa po raz pierwszy może być złożony nie później niż do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ubezpieczony przeniósł miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku ustania tytułu do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych dalsze finansowanie składek przez budżet państwa z kolejnego tytułu, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje pod warunkiem złożenia kolejnego wniosku. Dalsze finansowanie przysługuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym kolejny wniosek został złożony.

7. Wniosek o sfinansowanie składek przez budżet państwa zawiera:

- 1) dane ubezpieczonego:
  - a) imię i nazwisko,
  - b) numer PESEL, a jeżeli ubezpieczonemu nie nadano tego numeru - serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
  - c) adres do korespondencji;
- 2) dane płatnika składek:
  - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,

b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich – numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu;

3) oświadczenie ubezpieczonego o posiadaniu certyfikatu rezydencji miejsca zamieszkania za granicą, o którym mowa w ust. 3 pkt 3;

4) oświadczenie płatnika składek potwierdzające zgłoszenie ubezpieczonego, o którym mowa w art. 16a ust. 1, do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 22;

5) podpis wnioskodawcy;

6) pouczenie, że jeśli zostanie stwierdzone, że ubezpieczony wprowadził w błąd Zakład, będzie zobowiązany do opłacenia należności z tytułu składek objętych finansowaniem przez budżet państwa.

8. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 7 pkt 3, ubezpieczony składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. Wniosek o sfinansowanie składek przez budżetu państwa może być złożony wyłącznie na profilu informacyjnym utworzonym w systemie teleinformatycznym Zakładu, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo wykorzystując sposób potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępniony bezpłatnie przez Zakład w systemie teleinformatycznym.

10. Zakład informuje ubezpieczonego i płatnika składek o miesiącu, od którego przysługuje finansowanie składek przez budżet państwa, o którym mowa w ust. 1 i 2, na profilu informacyjnym odpowiednio ubezpieczonego lub płatnika składek utworzonym w systemie teleinformatycznym Zakładu, niezwłocznie po rozpatrzeniu wniosku i wyjaśnieniu wszelkich okoliczności mających wpływ na ustalenie prawa do sfinansowania składek przez budżet państwa.

11. Odmowa sfinansowania składek przez budżet państwa następuje w drodze decyzji, od której ubezpieczonemu przysługuje prawo wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące odwołań

od decyzji oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

12. Do rozpoznania spraw sądowoadministracyjnych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159), dotyczących finansowania składek przez budżet państwa, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest właściwy wojewódzki sąd administracyjny, na którego obszarze właściwości ma miejsce zamieszkania ubezpieczony ubiegający się o to finansowanie.

13. Zakład jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych przekazanych przez ubezpieczonego we wniosku o sfinansowanie składek z budżetu państwa. Przepisy rozdziału 10 ustawy stosuje się odpowiednio.

14. Jeżeli zostanie stwierdzone, że ubezpieczony wprowadził Zakład w błąd, jest zobowiązany do opłacenia należności z tytułu składek objętych finansowaniem przez budżet państwa, w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji o obowiązku opłacenia tych należności. Do należności tych stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 dotyczące zwrotu nienależnych świadczeń.”.

Przepisy epizodyczne

Art. 4. 1. W przypadku dochodów lub przychodów, które nie zostały zadeklarowane w całości lub w części do opodatkowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustawy o której mowa w art. 1 i 2 albo ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 1905, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 255), zwanej dalej „ustawą ryczałtową”, w szczególności w związku z:

- 1) nieujawnieniem w całości lub w części tych dochodów (przychodów);
- 2) nieujawnieniem w całości lub w części źródła powstania tych dochodów (przychodów);
- 3) przeniesieniem lub posiadaniem w jakiegokolwiek formie kapitału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w zagranicznej jednostce, w rozumieniu art. 30f ust. 2 pkt 1 ustawy o której mowa w art. 1 lub art. 24a ust. 2 pkt 1 ustawy o której mowa w art. 2;
- 4) stosowaniem postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w sposób niezgodny z kontekstem użycia postanowień tych umów, z ich celem oraz zamiarami państw-stron tych umów;
- 5) nierzeczywistą rezydencją podatkową;

6) osiągnięciem innej niż wymieniona w pkt 1-5 korzyści podatkowej w rozumieniu art. 3 pkt 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 ze zmianami), zwanej dalej „Ordynacją podatkową”;

- osoby fizyczne, osoby prawne i inne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, bez względu na miejsce zamieszkania, siedziby, zarządu lub rejestracji, zwane dalej „podmiotami” mogą je zgłosić do opodatkowania przejściowym ryczałtem od dochodów.

2. Dla stosowania ust. 1 uwzględnia się te zdarzenia, które wykazują bezpośredni lub pośredni wpływ na wysokość przejściowego ryczałtu od dochodów.

4. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również do płatnika zobowiązanego do poboru podatku dochodowego od dochodów, o których mowa w ust. 1, na podstawie przepisów ustawy o której mowa w art. 1 i art. 2, także dalej zwanego „podmiotem”.

Art. 5. Przepisu art. 4 nie stosuje się do:

1) dochodów, które powstały w wyniku popełnienia przestępstwa także w przypadku zbiegu z przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym;

2) dochodów, które powstały w wyniku popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, chyba że podmiot lub sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego działający w imieniu podmiotu zawiadomi o popełnieniu tego czynu zabronionego właściwego naczelnika urzędu skarbowego jednocześnie ze złożeniem wniosku o opodatkowanie tych dochodów przejściowym ryczałtem od dochodów, z zastrzeżeniem pkt 1;

3) podmiotów objętych na dzień składania wniosku postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową lub kontrolą celno-skarbową, których przedmiotem są dochody, o których mowa w art. 4.

Art. 6. 1. Przedmiotem opodatkowania przejściowym ryczałtem od dochodów jest dochód odpowiadający:

1) wysokości przychodu, jaki byłby określony u podatnika na podstawie przepisów ustaw zmienianych w art. 1 i 2, albo ustawy ryczałtowej pomniejszonego o wydatki poniesione bezpośrednio w celu jego uzyskania, jeżeli wydatki te nie zostały odliczone przy określaniu zobowiązania w podatku dochodowym w jakiegokolwiek formie, a przedstawione przez podmiot dowody poniesienia tych wydatków nie budzą wątpliwości, albo

2) wysokości przychodu, jaki byłby przez podatnika lub przez płatnika określony na podstawie przepisów ustaw wymienionych w pkt 1 oraz z uwzględnieniem postanowień właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, gdyby obowiązek podatkowy był wykonany w sposób zgodny z przedmiotem i z celem tej umowy, albo

3) wysokości przychodu z kapitału przeniesionego lub posiadanego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w związku ze zmianą rezydencji podatkowej, pomniejszonego o wydatki poniesione bezpośrednio w celu uzyskania tego przychodu, jeżeli wydatki te nie zostały odliczone przy określaniu zobowiązania w podatku dochodowym w jakiegokolwiek formie, a przedstawione przez podmiot dowody poniesienia tych wydatków nie budzą wątpliwości, albo

4) 25% wartości kapitału przeniesionego lub posiadanego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w związku ze zmianą rezydencji podatkowej albo

5) wartość korzyści podatkowej, w rozumieniu art. 3 pkt 18 Ordynacji podatkowej, innej niż wymieniona w pkt 1-3.

2. W przypadku osiągnięcia dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, podatnik dokonuje wyboru jednego ze źródeł do opodatkowania, wskazanego w tych przepisach.

Art. 7. Podstawą opodatkowania przejściowym ryczałtem od dochodów jest dochód, o którym mowa w art. 4, osiągnięty do dnia złożenia wniosku o opodatkowanie dochodów tym ryczałtem.

Art. 8. Stawka przejściowego ryczałtu od dochodów wynosi 8% podstawy opodatkowania.

Art. 9.1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, w formie dokumentu elektronicznego, wzór wniosku o opodatkowanie przejściowym ryczałtem od dochodów wraz z objaśnieniami co do sposobu jego wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze umożliwienie identyfikacji podatnika, urzędu skarbowego, do którego jest skierowany formularz, obliczenie dochodu, podstawy opodatkowania przejściowym ryczałtem od dochodów, a także ustalenia spełnienia warunków uprawniających do opodatkowania tym ryczałtem.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej do 31 maja 2022 r.

Art. 10. 1. Podmiot może złożyć do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, a w przypadku braku takiej właściwości dla celów podatku dochodowego – do naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę, wniosek o opodatkowanie przejściowym ryczałtem od dochodów, według ustalonego wzoru, zwany dalej „wnioskiem”. Wraz z wnioskiem podmiot składa oświadczenie o zgodności ze stanem faktycznym i prawnym okoliczności przedstawionych we wniosku oraz, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 5. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego

oświadczenia i zawiera klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

2. Wniosek podlega opłacie w wysokości 1% dochodu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, nie mniejszej niż 1 000 zł i nie wyższej niż 30 000 zł.

3. Jeśli z jakiegokolwiek przyczyny dochód zgłoszony we wniosku zostanie podwyższony podmiot obowiązany jest do zapłaty opłaty w wysokości określonej w ust. 2 właściwej dla podwyższonego dochodu.

4. Dowód zapłaty opłaty załącza się do wniosku. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dowód zapłaty opłaty podmiot wnosi o dołączenie do wniosku nie później niż w 7 dniu następującym po dniu podwyższenia dochodu zgłoszonego wcześniej. W przypadku niewniesienia opłaty wniosek nie podlega rozpatrzeniu.

5. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.

6. Podmiot może złożyć odrębne wnioski dla różnych dochodów.

Art. 11. 1. Wniosek składa się w terminie od dnia 1 lipca 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. W razie jego uchybienia termin ten nie podlega przywróceniu.

2. Złożenie wniosku przerywa bieg terminu przedawnienia prawa do ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w podatku dochodowym od osób prawnych od dochodu zgłoszonego do opodatkowania przejściowym ryczałtem od dochodów. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu złożenia wniosku.

Art. 12. 1. We wniosku podmiot wskazuje źródło powstania dochodu, sposób jego uzyskania oraz wysokość dochodu, którą podmiot ustala w sposób najbardziej odpowiedni do stanu faktycznego i okoliczności jego powstania, a także kwotę przejściowego ryczałtu od dochodów.

2. Podmiot obowiązany jest we wniosku do przedstawienia metodologii ustalenia:

1) dochodu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 oraz

2) wydatków, o których mowa w art. 6 ust. 1 - jeżeli podmiot wnosi o pomniejszenie dochodu o te wydatki.

3. W przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych w ust. 1 i 2, naczelnik urzędu skarbowego wzywa podmiot do jego uzupełnienia w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania.

Art. 13. 1. Przejściowy ryczałt od dochodów wykazany we wniosku powinien zostać zapłacony w terminie 30 dni następujących po dniu złożenia wniosku.

2. Jeżeli dane wykazane we wniosku nie budzą wątpliwości i wniosek zawiera wszystkie informacje i dane, o których mowa w art. 12, a ryczałt o którym mowa w ust. 1 został zapłacony, wniosek traktuje się jak deklarację o wysokości osiągniętego dochodu a zapłacony przejściowy ryczałt od dochodów staje się podatkiem należnym od zadeklarowanego dochodu, nie później niż od 1 dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym został złożony ten wniosek.

3. W przypadku, gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 12 ust. 1 i 2, a podatnik nie usunie braków w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 3, uznaje się, że wniosek ten nie został skutecznie złożony. W tym przypadku opłata, o której mowa w art. 10 ust. 2 i 3, uiszczona od wniosku nie podlega zwrotowi.

Art. 14. 1. Podmiot może przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 10, wystąpić do Rady do Spraw Repatriacji Kapitału, zwanej dalej Radą, o opinię co do skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów, w jego indywidualnej sprawie.

2. Wniosek o opinię Rady może zostać złożony przez podmiot działający osobiście albo przez pełnomocnika szczególnego, będącego doradcą podatkowym.

3. W przypadku złożenia wniosku o opinię Rady przez pełnomocnika dane podmiotu mogą zostać zanonimizowane. W przypadku anonimizacji danych podatnika pełnomocnik załącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o posiadanym pełnomocnictwie do reprezentowania podatnika przed Radą.

4. Rada wydaje opinię, o której mowa w ust. 1, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

5. Rada może odmówić wydania opinii, o której mowa w ust. 1, w przypadku stwierdzenia, iż w złożonym wniosku brak jest istotnych informacji pozwalających na wydanie tej opinii, a podatnik lub pełnomocnik nie uzupełni tych informacji we wskazanym przez Radę terminie. W tym przypadku opłata, o której mowa w ust. 6, nie podlega zwrotowi.

6. Wniosek o opinię Rady podlega opłacie w wysokości 50 000 zł.

7. Dowód wniesienia opłaty załącza się do wniosku o opinię Rady i wraz z wnioskiem stanowi podstawę wszczęcia postępowania w sprawie wydania opinii co do skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów.

8. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 15. 1. Po otrzymaniu opinii, o której mowa w art. 14 ust. 1, podmiot może:

1) złożyć wniosek, o którym mowa w art. 10, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o którym mowa w tym przepisie;

- 2) odstąpić od złożenia wniosku o którym mowa w art. 10;
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot lub pełnomocnik może załączyć opinię Rady, którą organ podatkowy uwzględni w czynnościach sprawdzających wniosek.
3. W przypadku otrzymania opinii, wniosek może być złożony w terminie 30 dni liczonych od dnia otrzymania tej opinii, bez względu na upływ terminu określonego w art. 31 ust. 1.

Art. 16. 1. Rada jest niezależnym organem, którego zadaniem jest w szczególności:

- 1) ocena wystąpienia wymienionych w art. 4 ust. 1 przesłanek do opodatkowania dochodów przejściowym ryczałtem od dochodów, wielkości dochodów lub korzyści podatkowej w indywidualnej sprawie podmiotu oraz opiniowanie skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów;
- 2) udostępnianie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych opisów stanów faktycznych skutkujących powstaniem korzyści podatkowej w podatku dochodowym.
2. W sprawach wydawania opinii przepis art. 119i § 1 - 6 Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.
3. Radę powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych nie później niż 6 miesięcy po wejściu ustawy w życie. Rada działa do dnia wydania wszystkich opinii nie dłużej niż do końca czerwca 2023 r.

Art. 17. 1. W skład Rady wchodzi:

- 1) 11 osób wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 2) 4 osoby wskazane przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku;
- 3) 8 osób powołanych spośród pracowników szkół wyższych, jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk lub instytutów badawczych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1350 i 2227 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 5) 8 osób będących doradcą podatkowym, wskazane przez Krajową Radę Doradców Podatkowych;
2. Do Rady może być powołana osoba, która:
  - 1) wykazuje wiedzę, doświadczenie i autorytet w zakresie prawa podatkowego, systemu finansowego, rynków finansowych, obrotu gospodarczego lub międzynarodowego prawa gospodarczego dające rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady;
  - 2) posiada obywatelstwo polskie;
  - 3) korzysta z pełni praw publicznych;

4) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;

6) jest nieskazitelnego charakteru.

3. Podmiot wskazujący członka Rady ocenia spełnianie przez niego przesłanek określonych w ust. 2. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje po zasięgnięciu przedstawionej na piśmie opinii podmiotów zatrudniających te osoby.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazuje 8 kandydatów, z których minister do spraw finansów publicznych powołuje 4 członków Rady.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Krajowa Rada Doradców Podatkowych wskazuje 16 kandydatów, z których minister do spraw finansów publicznych powołuje 8 członków Rady.

6. Przed powołaniem w skład Rady osoba powoływana składa oświadczenie o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 2 pkt 2–5.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu wyłonienia kandydatów na członków Rady, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych ogłoszenie o przyjmowaniu zgłoszeń kandydatów na członków Rady. Ogłoszenie zawiera w szczególności termin składania zgłoszeń nie krótszy niż 30 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia, sposób i miejsce składania zgłoszeń.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może powołać Radę w ilości niemniej niż 2/3 członków, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 16 ust. 3, nie zostanie wyłoniona wymagana liczba członków Rady.

Art. 18. 1. Członkostwo w Radzie wygasa w razie śmierci członka, rezygnacji z członkostwa w Radzie lub zaprzestania spełniania przez członka którejkolwiek z przesłanek, o których mowa w art. 17 ust. 2. Wygaśnięcie członkostwa stwierdza minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Wygaśnięcie członkostwa w Radzie z uwagi na zaprzestanie spełniania przez członka przesłanki, o której mowa w art. 17 ust. 2 pkt 6, jest skuteczne, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia Radzie informacji, popartej szczegółowym uzasadnieniem w tym zakresie, Rada nie wyrazi sprzeciwu. Uchwała w przedmiocie wyrażenia sprzeciwu może zostać podjęta w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów, w obecności co najmniej połowy składu

Rady. Członek Rady, którego głosowanie dotyczy, nie posiada prawa głosu oraz nie jest zaliczany do składu Rady w tym głosowaniu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek przewodniczącego Rady może odwołać członka Rady w razie nieusprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków lub nienależytego ich wykonywania, w szczególności przyczynienia się do uchybienia terminowi wydania opinii na wniosek strony, lub trwałej niemożności ich wykonywania. Odwołanie przewodniczącego Rady nie wymaga wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

Art. 19. 1. Wygaśnięcie członkostwa w Radzie lub odwołanie członka Rady nie wstrzymuje jej prac, chyba że skład Rady uległ zmniejszeniu o więcej niż 10 członków.

2. Osoba powołana w miejsce członka Rady, którego członkostwo ustało wskutek odwołania lub wygaśnięcia, pełni funkcję do upływu okresu funkcjonowania Rady.

Art. 20. 1. Przewodniczącego wybiera minister właściwy do spraw finansów publicznych spośród członków Rady przed pierwszym posiedzeniem zwołanym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, odbywającym się nie później niż w terminie miesiąca od dnia powołania Rady.

2. Przewodniczący pełni funkcję przez cały okres funkcjonowania Rady. W razie złożenia przez niego rezygnacji z funkcji przewodniczącego, wygaśnięcia jego członkostwa lub jego odwołania, stosuje się odpowiednio tryb wyboru przewodniczącego określony w ust. 1, z tym że minister właściwy do spraw finansów publicznych zwołuje posiedzenie Rady tylko w przypadku, gdy nie zostało ono zwołane przez dotychczasowego przewodniczącego w okresie pełnienia przez niego funkcji.

Art. 21. 1. Przewodniczący Rady:

- 1) kieruje jej pracami;
- 2) zwołuje posiedzenia Rady;
- 3) wyznacza członków Rady, których zadaniem jest sporządzenie projektu opinii Rady;
- 4) informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o każdym przypadku uchybienia przez Radę terminowi określonemu w art. 14 ust. 4 podając przyczyny tego uchybienia oraz wskazując członków Rady, którzy się do tego przyczynili.

2. Stanowisko co do skutków podatkowych w przejściowym ryczałcie od dochodów Rada przyjmuje na posiedzeniu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.

3. Szczegółowy tryb pracy Rady określa regulamin uchwalony przez nią zwykłą większością

głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady.

4. Obsługę prac Rady zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych. Wydatki związane z działaniem Rady są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Sekretarz Rady jest powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Sekretarzem Rady może być wyłącznie pracownik urzędu obsługującego tego ministra.

6. Do zadań sekretarza Rady należy organizacja posiedzeń Rady, w szczególności zapewnienie obsługi finansowej związanej z funkcjonowaniem Rady oraz sprawowanie obsługi administracyjno-biurowej Rady.

7. Sekretarz może uczestniczyć w posiedzeniach Rady bez prawa głosu.

8. Do członków Rady stosuje się odpowiednio przepisy art. 294 § 1 pkt 7, § 2 i 3 Ordynacji podatkowej.

9. Do wyłączenia członków Rady w zakresie wydawania opinii w poszczególnych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Art. 22. 1. Przewodniczącemu oraz sekretarzowi Rady przysługuje wynagrodzenie za każdy miesiąc, w którym odbyło się posiedzenie Rady.

2. Członkom Rady przysługuje:

1) wynagrodzenie za sporządzenie projektu opinii co do skutków podatkowych w przejściowym podatku dochodowym wraz z uzasadnieniem, z zastrzeżeniem ust. 3, oraz opisów stanów faktycznych skutkujących powstaniem korzyści podatkowej w podatku dochodowym, przy czym sposób podziału tego wynagrodzenia między członków Rady wskazuje przewodniczący Rady;

2) zwrot kosztów podróży i noclegów obejmujący świadczenia przewidziane w przepisach o należnościach przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, w tym diety i ryczałty.

3. W przypadku wydania opinii z uchybieniem terminu określonego w art. 14 ust. 4 członkowi Rady, który przyczynił się do uchybienia temu terminowi, nie przysługuje wynagrodzenie za sporządzenie projektu opinii.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość:

a) wynagrodzenia: przewodniczącego Rady, sekretarza Rady oraz członka Rady, biorąc

pod uwagę zakres ich obowiązków oraz wkład w prace Rady,

b) łącznego wynagrodzenia dla członków Rady za sporządzenie projektu opinii w indywidualnej sprawie, uwzględniając szacunkowo nakład pracy niezbędny do przygotowania opinii, a także mając na uwadze, aby wysokość tego wynagrodzenia nie przekraczała dwukrotności kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych przepisów, określa ustawa budżetowa;

2) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługującego członkom Rady w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach udziału w pracach Rady oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, biorąc pod uwagę racjonalność ponoszonych kosztów podróży i noclegów.

Art. 23. Podmiot lub sprawca przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego działający w imieniu podmiotu, który złożył wniosek, o którym mowa w art. 10, oraz od zgłoszonego dochodu w całości zapłacił przejściowy ryczałt od dochodów:

1) nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe polegające na narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych;

2) podlega zwolnieniu z odpowiedzialności za podatek niepobrany, lub pobrany w niższej wysokości oraz nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe polegające na narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku dochodowego od osób fizycznych lub podatku dochodowego od osób prawnych – jeśli wniosek złożył płatnik;

- w odniesieniu do dochodu zgłoszonego w tym wniosku, jeżeli ujawnienie tego czynu zabronionego nastąpiło wyłącznie na podstawie zawiadomienia o popełnieniu czynu zabronionego złożonego przez ten podmiot lub tego sprawcę

Art. 24. Zapłata przejściowego ryczałtu od dochodu zgłoszonego we wniosku, o którym mowa w art. 10 skutkuje zwolnieniem tego dochodu z podatku dochodowego od osób fizycznych, zryczałtowanego podatku dochodowego od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne oraz z podatku dochodowego od osób prawnych.

Art. 25. Jeżeli po dniu zgłoszenia dochodu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 5, i zapłaty od tego dochodu przejściowego ryczałtu podmiot:

- 1) w okresie nieprzekraczającym 1 rok kalendarzowy licząc od dnia złożenia wniosku o którym mowa w art. 30 dokonał inwestycji o wartości odpowiadającej co najmniej wartości zgłoszonego dochodu polegającej na:
  - a) nabyciu od podmiotów mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na

terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych w rozumieniu przepisów ustaw wymienionych w art. 1 i 2, lub

- b) nabyciu od podmiotów mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego udziałów lub akcji spółek mających osobowość prawną lub innych papierów wartościowych, lub
  - c) wniesienia wkładów pieniężnych lub dopłat do spółek wskazanych w lit. b), oraz
- 2) przez okres co najmniej 12 miesięcy nie dokonał zbycia składników majątku wymienionych w lit. a i b, ani nie dokonał wycofania ze spółki wniesionych wkładów lub dopłat, o których mowa w lit. c

- może on pomniejszyć zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych albo w podatku dochodowym od osób prawnych należne od dochodu z uzyskanego z tych składników majątkowych, w tym z ich najmu lub zbycia, z działalności w której składniki te były wykorzystywane oraz z udziału w spółce o której mowa w pkt 1 lit. b i c, o kwotę równą 30% przejściowego ryczału od dochodów.

2. Pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1, można dokonać za rok podatkowy, w którym inwestycja o której mowa w ust. 1 pkt 1 została dokonana oraz za kolejne 2 lata podatkowe.

3. Do zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (straty poniesionej) w roku podatkowym, w którym podmiot dokonuje pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1 i 2 podmiot dołącza dowody potwierdzające dokonanie inwestycji, a także kopię wniosku, o którym mowa w art. 10.

Art. 26. W sprawach nieuregulowanych w przepisach art. 4-13 do postępowania w zakresie przejściowego ryczału od dochodów stosuje się odpowiednio przepisy Ordynacji podatkowej.

Art. 27. Przepisy art. 4-26 mają zastosowanie do dochodów osiągniętych do 31 grudnia 2022 r., nie później jednak niż do dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 10, wynikających ze zdarzeń mających miejsce przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. Przepis art. 27h ustawy zmienianej w art. 1 ma zastosowanie do podatników, który przenieśli miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po dniu 31 grudnia 2020 r.

Art. 29. Przepis art. 26ha i art. 26i ustawy zmienianej w art. 1, art. 18ee i art. 18f ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do wydatków

poniesionych po dniu 31 grudnia 2021 r.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

UZASADNIENIE

I. Ulga dla podatników wspierających działalność sportową, kulturalną oraz szkolnictwo wyższe i naukę.

Jest to propozycja nowej ulgi mającej na celu wsparcie określonych dziedzin życia społeczno-gospodarczego. W obecnym stanie prawnym, w podatku dochodowym nie funkcjonuje ulga w takim zakresie.

Wsparcie dedykowane jest podmiotom prowadzącym działalność sportową, kulturalną oraz wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę.

Ulga jest skierowana do podatników PIT osiągających przychody z działalności gospodarczej, z której dochody opodatkowane na ogólnych zasadach według skali podatkowej lub według 19% stawki podatku. Ulga będzie odliczana maksymalnie do wysokości uzyskanych w roku podatkowym dochodów z działalności gospodarczej.

Ulga polega na możliwości odliczenia od podstawy obliczenia podatku 50% kosztów uzyskania przychodów poniesionych na określone cele. Oznacza to, że podatnik, oprócz zaliczenia poniesionych kosztów do kosztów uzyskania przychodów, w tym również poprzez odpisy amortyzacyjne, uzyska prawo do dodatkowej preferencji w podatku dochodowym poprzez odliczenie od podstawy obliczenia podatku połowy poniesionych kosztów. Ulga w podatku dochodowym przyczyni się do tego, że sponsorowanie określonych działalności stanie się bardziej atrakcyjne (przedsiębiorcy będą bardziej zainteresowani np. współpracą z klubami sportowymi czy uczelniami wyższymi), co pozwoli też pozyskać tym podmiotom (np. klubom sportowym) dodatkowe środki na prowadzoną działalność.

Odliczeniu będą podlegały koszty, które nie zostały podatnikowi zwrócone w jakikolwiek sposób lub odliczone od dochodu. Ulga będzie odliczana w zeznaniu rocznym. W zeznaniu rocznym będą również wykazywane poniesione koszty uwzględnione w uldze podatkowej.

W przypadku ulgi na działalność sportową odliczeniu będą podlegały koszty poniesione na kluby sportowe, które realizują cele określone w art. 28 ustawy o sporcie, tj. m.in. zakup sprzętu sportowego, pokrycie kosztów organizowania zawodów sportowych lub uczestnictwa w tych zawodach, pokrycie kosztów korzystania z obiektów sportowych dla celów szkolenia sportowego.

Koszty mogą dotyczyć również sfinansowania stypendium sportowego. Dla celów ulgi przez stypendium sportowe będzie rozumiane jednostronne, bezzwrotne świadczenie pieniężne, które jest przyznawane za osiągnięcie określonego wyniku sportowego lub umożliwiające przygotowanie się do imprezy sportowej, przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego, ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, uczelnie wyższe, organizacje pożytku publicznego lub kluby sportowe.

W ramach realizacji ulgi koszty mogą być poniesione również na imprezę sportową niebędącą masową imprezą sportową, o której mowa w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych.

Na podstawie art. 3 pkt 3 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, masową imprezą sportową jest impreza masowa mająca na celu współzawodnictwo sportowe lub popularyzowanie kultury fizycznej, organizowaną na:

- stadionie lub w innym obiekcie niebędącym budynkiem, na którym liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób, ustalona zgodnie z przepisami prawa budowlanego oraz przepisami dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej, wynosi nie mniej niż 1000, a w przypadku hali sportowej lub innego budynku umożliwiającego przeprowadzenie imprezy masowej - nie mniej niż 300,
- terenie umożliwiającym przeprowadzenie imprezy masowej, na którym liczba udostępnionych przez organizatora miejsc dla osób wynosi nie mniej niż 1000.

W przypadku ulgi na działalność kulturalną odliczeniu będą podlegały koszty poniesione na działalność kulturalną w rozumieniu ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Działalność kulturalna w rozumieniu tej ustawy polega na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury.

Odliczeniu będą podlegały koszty poniesione na rzecz instytucji kultury, wpisanych do rejestru instytucji kultury prowadzonego na podstawie przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, a także na finansowanie działalności kulturalnej realizowanej przez uczelnie artystyczne i publiczne szkoły artystyczne.

W przypadku ulgi na działalność wspierającą szkolnictwo wyższe i naukę odliczeniu będą podlegały m. in. koszty poniesione na stypendia dla studenta za wyniki w nauce albo w sporcie oraz na stypendia naukowe dla doktorantów, koszty opłat związanych z kształceniem zatrudnionego pracownika na studiach, studiach podyplomowych oraz innych formach kształcenia, koszty wynagrodzeń studentów na praktykach w zakładach pracy. Niektóre koszty, np. dotyczące wynagrodzeń studentów na praktykach w zakładach pracy, będą podlegały odliczeniu, jeżeli będą realizowane na podstawie umowy zawartej przez podatnika z uczelnią, instytutem Polskiej Akademii Nauk, międzynarodowym instytutem naukowym, Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego lub instytutem badawczym. Odliczenie nie znajdzie zastosowania do podatnika będącego założycielem uczelni niepublicznej.

Analogiczne rozwiązanie przewidziane zostało w przepisach ustawy CIT.

II. Ulga w podatku dochodowym dla podatników osiedlających się w Polsce, tzw. ulga na powrót

Jest to nowa propozycja (dotychczas brak regulacji w tym zakresie) dotycząca podatników osiedlających się w Polsce, w konsekwencji zmieniających rezydencję podatkową.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy PIT osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów. Przepis ten normuje tzw. nieograniczony obowiązek podatkowy.

Na podstawie art. 3 ust. 1a ustawy PIT, za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

- posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Projektowana ustawa, poprzez dodanie w ustawie PIT art. 27h, wprowadza nową ulgę podatkową, odliczaną od podatku.

Odliczenie podatnik będzie mógł stosować, co do zasady, przez cztery lata następujące po roku bazowym. Rokiem bazowym będzie wybrany przez podatnika rok, w którym podatnik zmienił rezydencję podatkową i stał się polskim rezydentem albo rok następujący po zmianie rezydencji podatkowej. Rozwiązanie to ma na celu umożliwienie wyboru przez podatnika najkorzystniejszego dla siebie rozwiązania tj. wyższej „kwoty bazowej” do zastosowania odliczenia (wyższego podatku ze wskazanych dwóch lat tj. roku zmiany rezydencji lub roku następnego). Ulga, która nie znalazła pokrycia w podatku za lata poprzednie będzie mogła być odliczona w kolejnych latach, nie dłużej jednak niż przez 5 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym dokonano pierwszych odliczeń.

Wysokość odliczenia w pierwszym roku wyniesie 50% podatku należnego za „rok bazowy”, zaś w drugim – 50% podatku należnego obliczonego za pierwszy rok stosowania ulgi. W trzecim i czwartym roku będzie to 50% podatku należnego obliczonego za poprzedni rok stosowania ulgi, czyli odpowiednio za drugi i trzeci rok stosowania odliczenia.

Z odliczenia będzie można skorzystać niezależnie od tego czy podatnik opodatkowuje swoje dochody indywidualnie czy na preferencyjnych zasadach przewidzianych dla małżonków lub osób samotnie wychowujących dzieci. Przy czym, w przypadku gdy podstawą obliczenia kwoty ulgi stanowi wspólny podatek małżonków, każdy z małżonków będzie miał prawo do odliczenia w wysokości 50% podatku określonego za rok bazowy na imię obojga małżonków (w pierwszym roku stosowania ulgi), odpowiednio w drugim, trzecim i czwartym roku – w wysokości 50% podatku należnego obliczonego za rok poprzedni.

Warunkiem odliczenia będzie uzyskanie dochodów z określonych źródeł (praca, działalność wykonywana osobiście, pozarolnicza działalność gospodarcza, lub z praw autorskich i praw pokrewnych) oraz bycie polskim rezydentem podatkowym. Warunki te będą musiały być spełnione we wszystkich latach, w których podatnik dokonuje odliczenia. Dodatkowym warunkiem, istotnym ze względu na cel odliczenia, będzie udokumentowanie rezydencji podatkowej certyfikatem rezydencji z kraju ostatniego miejsca zamieszkania.

Ulga będzie stosowana w rozliczeniu rocznym. Nie będzie uwzględniana przy poborze zaliczek w trakcie roku.

Komplementarne rozwiązania do ulgi na powrót zostanie również wprowadzone w zakresie składek na ubezpieczenia społeczne w ustawie z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Za pracowników, w tym na umowach nakładczych, osób na

umowach cywilnoprawnych, którzy przenieśli któryś miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w części finansowanej przez ubezpieczonego i składka na ubezpieczenie chorobowe, na wniosek ubezpieczonego złożony za pośrednictwem płatnika składek, będą finansowane przez budżet państwa za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Natomiast za osoby prowadzące działalność gospodarczą oraz twórców i artystów, na ich wniosek, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w równych częściach będą finansowane z własnych środków przez ubezpieczonego i budżet państwa za pośrednictwem Zakładu, a składka na ubezpieczenie chorobowe będzie w całości finansowana przez budżet państwa za pośrednictwem Zakładu.

Proponuje się, aby finansowanie składek przez budżet państwa, przysługiwało w okresie kolejnych 48 miesięcy kalendarzowych liczonych od miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym został złożony po raz pierwszy wniosek o sfinansowanie składek przez budżet państwa.

III. Ryczałt od przychodów zagranicznych osób przenoszących miejsce zamieszkania na terytorium Polski

Projekt przewiduje rozwiązania adresowane do szczególnej grupy podatników zainteresowanych przeniesieniem miejsca zamieszkania (rezydencji podatkowej) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Grupą docelową są podatnicy dysponujący ponadprzeciętnym poziomem aktywów (tzw. *High net worth individuals*; dalej: HNWI), a celem projektowanych przepisów stworzenie konkurencyjnego środowiska podatkowego skłaniającego tę grupę podatników do relokowania rezydencji podatkowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W konsekwencji podstawowym celem nowelizacji jest pozyskanie nowych podatników, a tym samym rozbudowa bazy podatkowej bez jednoczesnego podwyższania obciążeń podatkowych.

Wprowadzenie projektowanego rozwiązania jest konieczne, gdyż analiza doświadczeń innych państw wskazuje, że obowiązujące przepisy stanowią istotną barierę w pozyskiwaniu nowych rezydentów podatkowych należących do grupy HNWI.

Pozyskanie nowych rezydentów podatkowych będących HNWI tworzy niepowtarzalną szansę wielopoziomowej rozbudowy bazy podatkowej oraz stymulowania wzrostu gospodarczego. Wspomniane korzyści można podzielić na bezpośrednie (podatek płacony bezpośrednio przez HNWI; inwestycje uprawniające do skorzystania z preferencji) oraz pośrednie (związane z następczą relokacją aktywów przez HNWI).

Jednocześnie, z punktu widzenia polityki państwa HNWI kreują szereg wyzwań związanych m.in. z ich ponadprzeciętną zdolnością do relokacji aktywów oraz rezydencji podatkowej. W konsekwencji, jak pokazują światowe trendy w podejściu do opodatkowania HNWI, pozyskanie nowych rezydentów podatkowych należących do tej grupy wymaga wprowadzenia do systemu podatkowego nowego podejścia opartego na prostocie opodatkowania oraz konkurencyjnych warunkach opodatkowania. Głównymi zaletami takiego podejścia jest to, że kreuje atrakcyjny system opodatkowania, który jest zrozumiały dla podatnika, a także łatwy do administrowania zarówno przez podatnika jak i organy podatkowe.

Ww. szanse i wyzwania zostały zidentyfikowane zarówno przez organizacje międzynarodowe (OECD), jak również wiele państw. Przełożyło się to na podjęcie wymiernych działań koncentrujących się na tworzeniu atrakcyjnego środowiska prawnego, w tym podatkowego dla HNWI.

Przykładowo system zryczałtowanego opodatkowania dochodów zagranicznych od lat stosuje Konfederacja Szwajcarska. W 2017 r. Republika Włoska wprowadziła rozwiązanie przewidujące możliwość opodatkowania zagranicznych dochodów nowych rezydentów podatkowych zryczałtowanym podatkiem dochodowym wynoszącym 100 000 Euro rocznie (20 000 Euro w przypadku członka rodziny). Jako warunek zastosowania preferencji przewidziano nieposiadanie włoskiej rezydencji podatkowej przez 9 z 10 poprzedzających lat podatkowych. W 2019 r. podobne rozwiązanie przyjęła również Republika Grecka. W tym przypadku warunek nieposiadania rezydencji podatkowej w okresie poprzedzającym (7 z 8 lat) został uzupełniony o obowiązek inwestycyjny (500 000 Euro w ciągu 3 lat). Projektowane rozwiązanie jest skonstruowane na analogiczny sposób.

Projekt przewiduje możliwość wyboru przez podatnika szczególnych zasad opodatkowania dedykowanych przychodom zagranicznym. Z opcji tej mogą skorzystać wyłącznie podatnicy będący osobami fizycznymi, którzy przeniosą miejsce zamieszkania dla celów podatkowych (rezydencję podatkową) do Polski.

Nowe zasady opodatkowania stanowią preferencyjne rozwiązanie w stosunku do opodatkowania na zasadach przewidzianych w pozostałych przepisach ustawy, z uwagi na to, że podatnik wybierający ten sposób opodatkowania zobowiązany będzie do zapłaty zryczałtowanej kwoty podatku od przychodów uzyskanych ze źródeł położonych za granicą, bez konieczności wykazywania w zeznaniu źródeł tych przychodów, wysokości przychodu oraz państwa jego uzyskania.

Wybór pomiędzy preferencyjnym sposobem opodatkowania a ogólnymi zasadami opodatkowania został pozostawiony podatnikowi. Wysokość podatku została określona jako stała kwota płacona rocznie. Zakres podmiotowy preferencji został ograniczony do osób nieposiadających polskiej rezydencji podatkowej w określonym przedziale czasowym. Preferencyjny sposób opodatkowania ograniczono tylko do przychodów osiągniętych poza granicami Polski, czyli przychodów, których Polska nie miałaby prawa opodatkować, gdyby podatnik nie przeniósł miejsca zamieszkania na terytorium Polski.

Proponowane rozwiązanie wprowadzono poprzez dodanie nowego rozdziału 6b w ustawie PIT w zakresie ryczałtu od przychodów zagranicznych osób przenoszących miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W myśl proponowanych przepisów podatnik, który planuje wybrać opodatkowanie na nowych zasadach powinien spełniać łącznie następujące warunki:

- przenieść miejsce zamieszkania dla celów podatkowych (rezydencję podatkową) na terytorium Polski. Skutkiem przeniesienia rezydencji podatkowej do Polski będzie podleganie przez podatnika opodatkowaniu na zasadach nieograniczonego obowiązku podatkowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy PIT;

- do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym, w którym przeniósł rezydencję podatkową do Polski złożyć do urzędu skarbowego oświadczenie o wyborze opodatkowania ryczałtem według ustalonego wzoru;
- w okresie poprzedzającym rok podatkowy, w którym podatnik przeniósł rezydencję podatkową do Polski, nie pozostawać polskim rezydentem podatkowym przez co najmniej pięć z sześciu lat podatkowych;
- ponosić wydatki na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego lub krzewienie kultury fizycznej, w sposób określony w odrębnym rozporządzeniu, w łącznej kwocie co najmniej 100 000 zł rocznie.

Wyboru opodatkowania ryczałtem podatnik dokonuje poprzez jednorazowe złożenie oświadczenia o wyborze tej formy opodatkowania. W związku z tym, na mocy złożonego oświadczenia podatnik stosuje opodatkowanie ryczałtem przez cały okres 10 kolejnych lat podatkowych, chyba że nastąpiły okoliczności powodujące utratę prawa do korzystania z tej formy opodatkowania.

Szczególne zasady opodatkowania dotyczyć będą wyłącznie przychodów zagranicznych, rozumianych jako przychody osiągnane w roku podatkowym poza terytorium Polski. Jednocześnie, ustawodawca wyłączył z zakresu przedmiotowego przychody, o których mowa w art. 30f ustawy PIT. Nowa regulacja nie znajdzie zatem zastosowania do dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej uzyskanych przez podatnika.

Szczególne zasady opodatkowania oznaczają znaczącą zmianę dotychczasowych zasad rozliczeń podatnika z tytułu podatku od przychodów zagranicznych. Nowe zasady opodatkowania charakteryzuje prostota oraz istotne zmniejszenie obowiązków informacyjnych i deklaracyjnych podatnika względem organów podatkowych. Ustalenie wysokości podatku dochodowego w sposób kwotowy, nieodzwierciedlający faktycznej wysokości osiągniętych przychodów zagranicznych powoduje, że podatnik nie deklaruje organom podatkowym wysokości przychodów, dochodów oraz kosztów ich uzyskania. Z tego też względu, omawiany szczególny sposób opodatkowania stanowi wyjątek od zasad opodatkowania przewidzianych w pozostałych przepisach ustawy. W konsekwencji, nie znajdują zastosowania pozostałe przepisy ustawy regulujące m.in. ustalanie przychodów, kosztów, ulg i zwolnień podatkowych jak również stosowanie metod zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu dochodów.

W świetle powyższego, projektowane przepisy przewidują, że przychodu opodatkowanego na zasadach określonych w rozdziale 6b nie łączy się z innymi dochodami (przychodami) podlegającymi opodatkowaniu na zasadach określonych w ustawie i nie wykazuje się w zeznaniach podatkowych oraz księgach podatkowych.

Podatnik podejmując decyzję o opodatkowaniu przychodów zagranicznych na zasadach ryczałtu nie będzie zatem zobowiązany do prowadzenia ksiąg podatkowych, w rozumieniu przepisów Ordynacji podatkowej, na zasadach właściwych dla innych form opodatkowania. Nie zwalnia to jednak podatnika z obowiązku posiadania dowodów niezbędnych dla ustalenia wysokości oraz okresu uzyskania przychodów zagranicznych. Należy bowiem podkreślić, iż w kwestiach nieuregulowanych wprost w rozdziale 6b ustawy, znajdują zastosowanie wszystkie

wynikające z prawa podatkowego obowiązki podatnika. Organ podatkowy będzie miał zatem prawo zwrócić się do podatnika z prośbą o przedstawienie dowodów dokumentujących wysokość przychodów zagranicznych, państwo z którego pochodzą oraz okres ich uzyskania w uzasadnionych przepisami sytuacjach. Posiadanie dowodów dotyczących uzyskania przychodów zagranicznych jest również istotne dla podatnika w przypadku utraty prawa do opodatkowania na zasadach ryczału, która może nastąpić ze skutkiem na koniec roku podatkowego poprzedzającego rok, w którym podatnik przeniósł miejsce zamieszkania za granicę, nie poniósł wymaganych wydatków na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego lub krzewienie kultury fizycznej lub za który nie wpłacił w całości lub w części podatku za dany rok.

Przychody podlegające opodatkowaniu zgodnie z przepisami rozdziału oraz wydatki nie stanowią podstawy do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów oraz odliczenia w jakiegokolwiek formie od przychodu, dochodu, podstawy obliczenia podatku i podatku, w tym korzystania z ulg podatkowych w rozumieniu Ordynacji podatkowej. Dotyczy to również składek na ubezpieczenia społeczne, opłaconych przez podatnika od przychodów objętych ryczałtem.

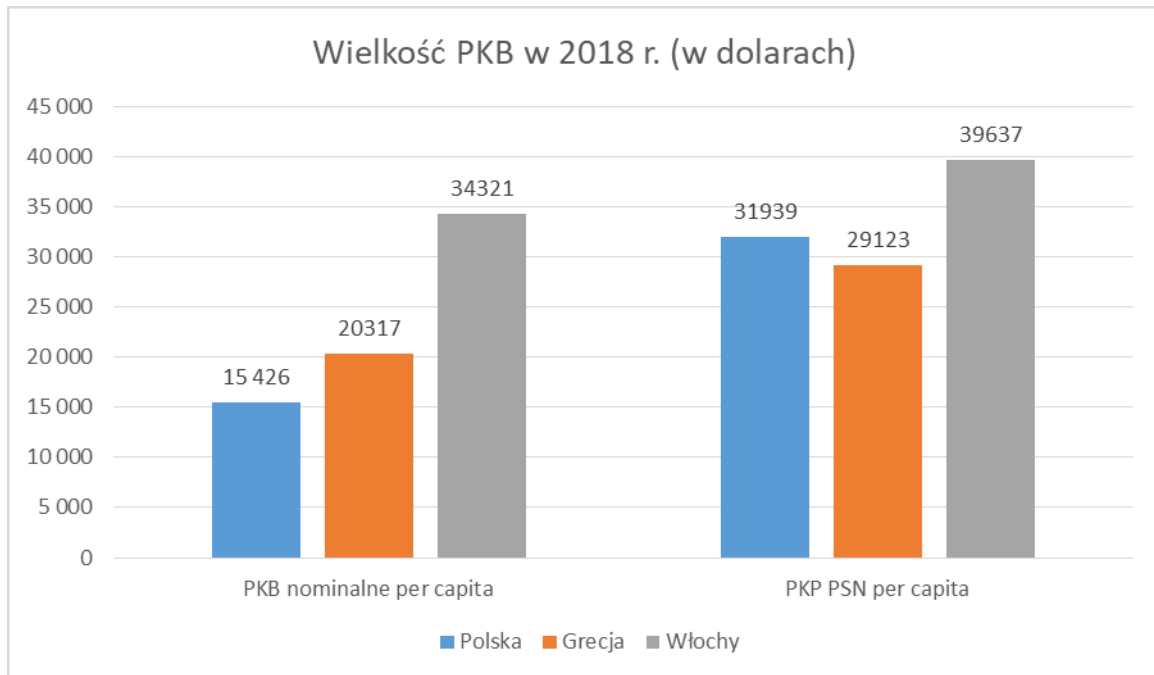
Z uwagi na to, iż ryczałt od przychodów zagranicznych płatny jest w stałej kwocie po zakończeniu roku podatkowego, od przychodów tych nie powstaje obowiązek odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy w trakcie roku podatkowego.

Podatek ustalony został kwotowo, w wysokości 200 000 złotych za każdy rok podatkowy niezależnie od wysokości uzyskanego przez podatnika przychodu. Rozwiązanie polegające na zapłacie podatku kwotowego, nieobliczanego od wysokości osiągniętego przychodu, stanowi istotną zaletę nowego rozwiązania, gdyż nie nakłada na podatnika obowiązku deklarowania organom podatkowym przychodów zagranicznych ani związanych z nimi kosztów, jak również państw, w których przychody zagraniczne zostały osiągnięte.

Dążąc do zachowania konkurencyjności proponowanego sposobu opodatkowania, przy ustalaniu wysokości podatku ryczałtowego na poziomie 200 000 zł, jako punkt odniesienia przyjęto rozwiązania obowiązujące w innych państwach posiadających analogiczne instrumenty podatkowe odnoszące się do opodatkowania przychodów HNWI. W przeprowadzonej analizie wykorzystano m.in. wielkość PKB, poziom średnich zarobków oraz dane dotyczące liczby polskich podatników deklarujących dochody na poziomie gwarantującym podatkową opłacalność teoretycznego wykorzystania ryczału od przychodów zagranicznych. W trakcie prac szczególną uwagę poświęcono relacji projektowanego rozwiązania do rozwiązań wprowadzonych przez Włochy, które w świetle dostępnych danych osiągnęły efektywność podatkową (pozyskanie określonej liczby nowych podatników) na poziomie zbliżonym do wartości założonych przy tworzeniu projektu.

Wg danych Międzynarodowego Funduszu Walutowego poziom nominalnego oraz obliczanego zgodnie z parytetem siły nabywczej PKB Polski był istotnie niższy od danych dotyczących Grecji oraz Włoch. W 2018 r. wartość nominalnego PKB per capita Polski, Grecji i Włoch wyniosły odpowiednio 15 426, 20 317 i 34 321 dolarów. Korzystniej kształtowała się

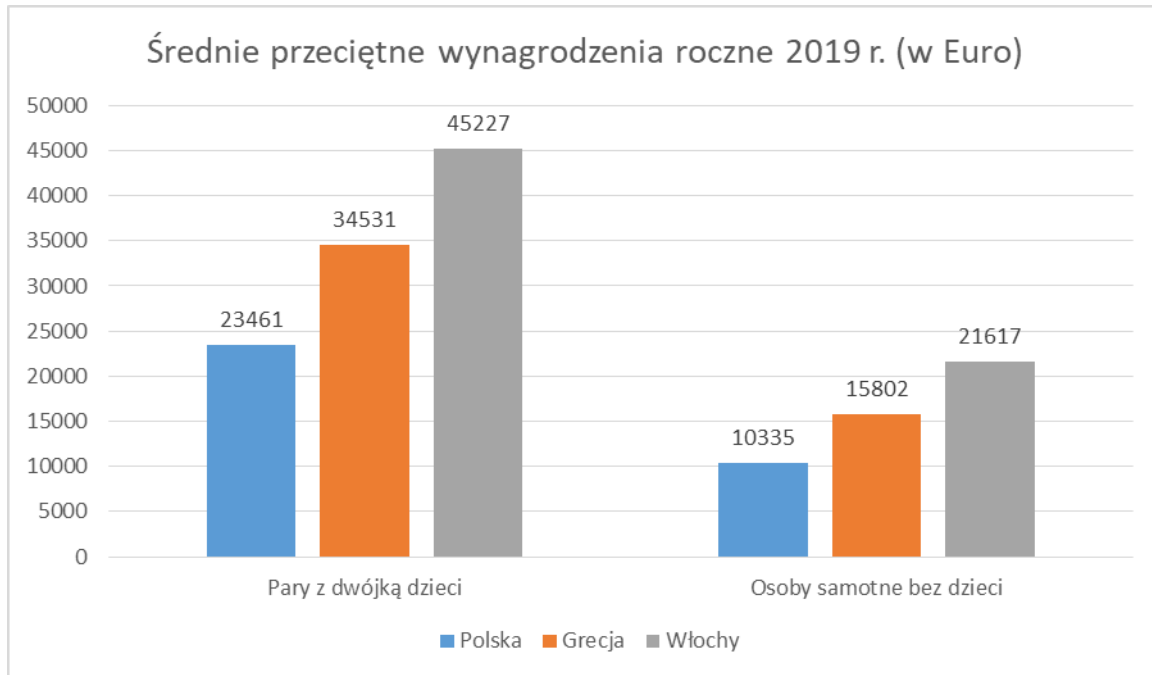
wartość PKB obliczana wg parytetu siły nabywczej per capita wynosząc odpowiednio: 31 939, 29 123 i 39 637 dolarów².

Podobnie w świetle danych Eurostatu kształtowała się relacja przeciętnych rocznych wynagrodzeń. W 2019 r dla pary, która posiadała dwójkę dzieci oraz osiągała 100% przeciętnego wynagrodzenia, przeciętne roczne wynagrodzenie w Polsce, Grecji i Włoszech wynosiło odpowiednio: 23 461, 34 531 i 45 227 Euro, a dla osoby samotnej, która nie posiadała dzieci oraz osiągała 100% przeciętnego wynagrodzenia, odpowiednio: 10 335, 15 802 i 21 617³.

² <https://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2019/02/weodata/index.aspx>

³ <https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/>

Porównując zatem uwarunkowania polskiej gospodarki w stosunku do innych państw wprowadzających szczególne zasady opodatkowania dla HNWI, na przykładzie włoskim należy wskazać, że nominalny PKB per capita Polski stanowił 45% włoskiego, natomiast przeciętne wynagrodzenie w Polsce stanowiło 52% (dla pary z dwójką dzieci) i 48% (dla osoby samotnej) odpowiedniego wynagrodzenia we Włoszech.

We Włoszech podatek dochodowy dla HNWI został ustalony na poziomie 100 000 Euro rocznie, co przyniosło skutek w postaci 160 podatników, którzy przenieśli miejsce zamieszkania do tego państwa w pierwszym roku stosowania tego rozwiązania. Aby osiągnąć podobny rezultat, stawka podatku polskiego powinna zostać odpowiednio zmodyfikowana, uwzględniając wyżej przedstawione dane dotyczące rozbieżności w potencjale gospodarczym oraz poziomie dochodów społeczeństwa.

Krąg potencjalnych beneficjentów ryczałtu od przychodów zagranicznych jest ograniczony. Z powodu braku danych bezpośrednio odnoszących się do wysokości zagranicznych dochodów osób niebędących polskimi rezydentami podatkowymi (są to dochody niepodlegające opodatkowaniu w Polsce), w celu oszacowania potencjalnej wielkości tej grupy pomocniczo można odwołać się do danych dotyczących wysokości podatku płaconego przez polskich podatników. Przykładowo, zgodnie z rozliczeniami podatku dochodowego od osób fizycznych opodatkowujących dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej według 19% stawki podatku (rozwiązanie najczęściej wybierane przez osoby o ponadprzeciętnych dochodach), tylko 4% takich podatników w czterech kolejnych latach (2016-2019) deklarowało podatek w wysokości co najmniej 200 000 zł, a zaledwie 1% deklarowało w tym samym okresie podatek w wysokości co najmniej 500 000 zł⁴.

⁴ Dane własne Ministerstwa Finansów.

Na przykładzie podatników uzyskujących dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowane 19% stawką podatku można również stwierdzić, że według obecnego stanu prawnego, poziom rocznego obciążenia podatkiem dochodowym (oraz daniną solidarnościową) w wysokości 200 000 zł występuje przy dochodzie wynoszącym 1 076 935 zł⁵.

Dodatkowo, analizując powyższe dane należy uwzględnić, że odnoszą się one do sumy dochodów osiągniętych w Polsce i za granicą, a więc szerszej podstawy opodatkowania niż określona dla beneficjentów ryczałtu od przychodów zagranicznych, którzy dochody osiągnięte na terytorium Polski będą rozliczać niezależnie od zapłaty ryczałtu od przychodów zagranicznych.

Przy ustalaniu wysokości ryczałtu od przychodów zagranicznych dodatkowo założono, że na poziom konkurencyjności tego rozwiązania wpłynie nałożenie na beneficjentów obowiązku ponoszenia wydatków na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego lub krzewienie kultury fizycznej w wysokości 100 000 zł rocznie, czyli odpowiadającej 50% wysokości podatku. Wspomniane wydatki będą stanowić obligatoryjny wkład beneficjentów w społecznie pożądane formy aktywności.

W trakcie prac uwzględniono również wpływ uwarunkowań przyrodniczo-klimatycznych, przyjmując, że mogą one, w porównaniu z Grecją i Włochami, negatywnie wpływać na atrakcyjność projektowanego rozwiązania.

W konsekwencji przyjęto, że optymalnym poziomem opodatkowania, gwarantującym jednocześnie atrakcyjność nowego sposobu opodatkowania oraz zadawalające skutki fiskalne, będzie poziom stanowiący równowartość ok. 45% wysokości analogicznego podatku obowiązującego we Włoszech, czyli kwota 200 000 zł rocznie. W połączeniu z obligatoryjnym ponoszeniem określonych wydatków wynoszących 100 000 zł rocznie łączna wysokość

⁵ Dane własne Ministerstwa Finansów.

obciążeń nałożonych na podatnika wyniesie 300 000 zł rocznie, a zatem będzie stanowić ok. 65% podatku obowiązującego we Włoszech.

Jak pokazują wyżej przytoczone dane, taki poziom obciążeń wielokrotnie przewyższa przeciętną wysokość podatku płaconego przez dotychczasowych polskich rezydentów podatkowych, a zatem odzwierciedla szczególną sytuację ekonomiczną HNWI. Jednocześnie pozwala zachować konieczny poziom konkurencyjności projektowanego rozwiązania.

Podatnik jest obowiązany wpłacić ryczałt w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku podatkowym.

Podatek ryczałtowy ulega stosownemu obniżeniu, jeżeli podatnik przeniósł rezydencję podatkową do Polski w trakcie roku podatkowego, a zatem podlegał nowym zasadom opodatkowania jedynie przez część roku podatkowego. W takiej sytuacji, wysokość podatku ulega obniżeniu proporcjonalnie do liczby miesięcy, w których podatnik posiadał miejsce zamieszkania na terytorium Polski.

Projekt wprowadza wymóg poniesienia określonych wydatków przeznaczonych na wzrost gospodarczy, rozwój nauki i szkolnictwa, ochronę dziedzictwa kulturowego lub krzewienie kultury fizycznej określonych w rozporządzeniu, w łącznej kwocie co najmniej 100 000 zł rocznie. Podatnik jest obowiązany wydatkować tę kwotę corocznie, w okresie rozpoczynającym się w roku podatkowym następującym po roku, w którym przeniósł rezydencję podatkową na terytorium Polski.

Powyższe wydatki będą stanowiły istotny wkład podatnika w rozwój społeczno-gospodarczy, jak również będą stanowić dodatkowy przejaw faktycznego zaangażowania w życie gospodarcze i społeczne Polski.

Jeżeli wartość wydatków poniesionych przez podatnika w danym roku przekroczy wymaganą kwotę minimalną nakładów 100 000 zł, podatnikowi przysługuje prawo uwzględnienia nadwyżki ponad 100 000 zł w wartości wydatków w kolejnych latach podatkowych. Dzięki tej regulacji podatnik uzyskuje swobodę w planowaniu tych wydatków, mogąc jednorazowo ponosić wydatki, których wartość może zostać zaliczona na poczet kilku lat podatkowych.

Wprowadzono również obowiązek podatnika poinformowania urzędu skarbowego o spełnieniu warunku dotyczącego zrealizowania wydatków poprzez złożenie oświadczenia w terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym, w którym podatnik poniósł wydatki w pełnej wymaganej kwocie. Co istotne, podatnik jest obowiązany do przedłożenia dokumentów potwierdzających dokonanie wydatków, które umożliwią weryfikację informacji zawartych w oświadczeniu.

Podatnik skorzysta z preferencyjnego sposobu opodatkowania przez okres dziesięciu lat podatkowych. Okres ten ulega odpowiednio skróceniu w przypadkach utraty prawa do opodatkowania ryczałtem. Wybór opodatkowania przychodów na zasadach przewidzianych w tym rozdziale przysługuje jednorazowo, a zatem w przypadku utraty prawa do opodatkowania ryczałtem, podatnikowi nie przysługuje prawo do ponownego wyboru tego szczególnego reżimu podatkowego, nawet jeżeli okres dziesięcioletni jeszcze nie upłynął.

Projektowane przepisy określają sytuacje utraty prawa do opodatkowania ryczałtem.

Projekt wprowadza możliwość zrezygnowania przez podatnika z opodatkowania przychodów ryczałtem przed upływem 10 lat podatkowych. Rezygnacji dokonuje się poprzez złożenie do naczelnika urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika oświadczenia o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem w terminie do końca stycznia danego roku podatkowego. W skutek złożenia oświadczenia o rezygnacji, szczególny reżim podatkowy przewidziany dla przychodów zagranicznych przestaje obowiązywać ze skutkiem od początku roku podatkowego, w którym podatnik złożył oświadczenie.

Przepisy przewidują ponadto utratę prawa do opodatkowania ryczałtem w przypadku przeniesienia rezydencji podatkowej za granicę lub niewpłacenia w terminie całości lub części podatku za dany rok podatkowy. Utrata prawa do rozliczania dochodów na szczególnych zasadach wywołuje skutek z mocą wsteczną, z końcem roku podatkowego poprzedzającego rok, w którym podatnik przestał być polskim rezydentem podatkowym lub za który nie wpłacił podatku dochodowego. Ten sam skutek utraty prawa do opodatkowania ryczałtem wywołuje niedopełnienie przez podatnika obowiązku poniesienia wydatków w wymaganej wysokości, o których mowa w art. 30m.

Ze szczególnych zasad opodatkowania ryczałtem przewidzianych w rozdziale 6b mogą również skorzystać członkowie rodziny podatnika, o ile spełniają przewidziane przepisami warunki. Członkiem rodziny podatnika uprawnionym do skorzystania ze szczególnych zasad opodatkowania jest małżonek oraz dziecko, o którym mowa w art. 27f ust. 1 ustawy PIT.

W stosunku do członka rodziny podatnika, podatek ustalony został kwotowo w wysokości 100 000 złotych za każdy rok podatkowy niezależnie od wysokości uzyskanego przez członka rodziny przychodu. Co istotne, członek rodziny podatnika nie jest zobowiązany do poniesienia wydatków.

Podobnie jak w przypadku podatnika, jeżeli w pierwszym roku stosowania ryczałtu członek rodziny rozpoczął korzystanie z nowych zasad opodatkowania w trakcie roku podatkowego, wysokość podatku ulega obniżeniu proporcjonalnie do okresu, w którym członek rodziny posiadał miejsce zamieszkania na terytorium Polski.

Wprowadzono ponadto zasadę, zgodnie z którą jeżeli podatnik utracił prawo do opodatkowania ryczałtem w określonych przepisami okolicznościach, członek rodziny podatnika również traci prawo opodatkowania ryczałtem na takich samych zasadach jak podatnik.

Natomiast w przypadku śmierci podatnika lub utraty statusu członka rodziny podatnika, od roku podatkowego następującego bezpośrednio po roku podatkowym, w którym okoliczności te wystąpiły, ryczałt dla członka rodziny podatnika wynosi 200 000 zł za rok podatkowy.

IV. Przejściowy ryczałt od niektórych dochodów osób fizycznych, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych

Projektowane przepisy wprowadzające przejściowy podatek dochodowy (ryczałt) od niektórych dochodów osób fizycznych, osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych przewidują rozwiązania adresowane do podmiotów zainteresowanych ujawnieniem organom

podatkowym dochodów wcześniej nieopodatkowanych ale również podmiotów zainteresowanych wycofaniem się z podjętych wcześniej działań optymalizacyjnych, w tym o zasięgu transgranicznym i usunięciem tym samym ciężącej na takich podmiotach odpowiedzialności karnej za nieprawidłowe rozliczenia podatkowe.

Z rozwiązań ustawy skorzystać będą mogły podmioty (podatnicy), które osiągnęły dochody ze źródeł, które nie zostały zadeklarowane w całości lub w części do opodatkowania w Polsce dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatku dochodowego od osób prawnych albo nie zrealizowały w sposób prawidłowy ciężącego na tych podmiotach obowiązku poboru podatku (płatnicy). W szczególności dotyczy to sytuacji, gdy w przeszłości doszło do:

- 1) nieujawnienia dochodów w całości lub w części;
- 2) nieujawnienia źródła powstania dochodów;
- 3) przeniesienia lub utrzymywania formie kapitału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym w zagranicznej jednostce, w rozumieniu art. 24a ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych albo art. 30f ust. 2 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 4) stosowania postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w sposób niezgodny z kontekstem użycia postanowień tych umów, z ich celem oraz zamiarami państw-stron tych umów;
- 5) osiągnięciem korzyści podatkowej w rozumieniu art. 3 pkt 18 Ordynacji podatkowej;
- 6) zmianą rezydencji podatkowej.

Opodatkowanie przejściowym podatkiem dochodowym będzie dobrowolne, co oznacza że podatnicy i płatnicy dobrowolnie w okresie do końca 2022 r. będą mogli dokonać oceny swojej sytuacji prawno-podatkowej i dobrowolnie zdecydować się na ewentualne korekty dochodu, który nie został w pełni obiektywnie i uczciwie zadeklarowany do opodatkowania albo w ogóle nie został zadeklarowany do opodatkowania. Ujawnienie dotyczyć będzie też każdej formy osiągniętej korzyści podatkowej, o której mowa w art. 3 pkt 18 Ordynacji podatkowej, tj: poprzez niepowstanie zobowiązania podatkowego, odsunięcie w czasie powstania zobowiązania podatkowego lub obniżenie jego wysokości, powstanie lub zawyżenie straty podatkowej, powstanie nadpłaty lub prawa do zwrotu podatku albo zawyżenie kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku, brak obowiązku pobrania podatku przez płatnika.

Przepisy przewidują określone wyłączenia z możliwości skorzystania z przejściowego podatku. Nie obejmują one w szczególności przypadków, w których uzyskanie korzyści podatkowej miało związek z popełnieniem przestępstwa oraz przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego o którym podmiot nie powiadomi właściwych organów w określonym terminie.

Zachętą do przystąpienia do ujawnienia dochodów dotychczas nieopodatkowanych jest złagodzenie skutków podatkowych podjętych w przeszłości działań związanych z unikaniem opodatkowania. Co do zasady dochodem w proponowanych przepisach będzie przychód w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawy o PIT) oraz ustawy o

podatku dochodowym od osób prawnych (ustawy o CIT), który może zostać pomniejszony o wydatki związane z jego uzyskaniem, jeżeli wydatki te bezpośrednio są związane z osiągnięciem tych dochodów (o ile dowody poniesienia tych wydatków nie budzą wątpliwości). Stawkę przejściowego podatku określono w wysokości 8% podstawy opodatkowania.

Możliwość opodatkowanie podatkiem przejściowym będzie ograniczona w czasie, tj. do 31 grudnia 2022 r. W tym terminie podmiot będzie miał możliwość złożenia wniosku o opodatkowanie przejściowym podatkiem dochodowym. Złożenie wniosku przerwie bieg terminu przedawnienia w zakresie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w podatku dochodowym od osób prawnych w stosunku do dochodu zgłoszonego do przejściowego podatku dochodowego. Złożony przez podatnika włosek spełniający wszystkie wymogi formalne i nie budzący istotnych wątpliwości będzie traktowany jak deklaracja o wysokości dochodu.

Przepisy przewidują delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia wzoru takiego wniosku o opodatkowanie dochodów przejściowym podatkiem dochodowym wraz z objaśnieniami co do sposobu jego wypełniania, terminu i miejsca składania wraz z niezbędnymi pouczeniami.

Ponadto przepisy przewidują powołanie przez Ministra Finansów Funduszy i Polityki Regionalnej Rady do Spraw Repatriacji Kapitału do której podatnik (lub jego przedstawiciel) będzie mógł wystąpić o opinię. Kierując się treścią opinii podmiot będzie mógł zdecydować o dalszym postępowaniu, tj. czy składać ww. wniosek do naczelnika urzędu skarbowego, czy odstąpić od składania takiego wniosku.

Zapłata przejściowego podatku dochodowego od dochodu zgłoszonego we wniosku skutkować będzie:

- wygaśnięciem zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej, lub
- niepowstaniem zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Ponadto przepisy przewidują ulgę podatkową w przypadku, kiedy po dniu zgłoszenia dochodu, i zapłaty od tego dochodu przejściowego podatku dochodowego podmiot:

- dokona inwestycji z kapitału, na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego o wartości odpowiadającej co najmniej wartości zgłoszonego dochodu oraz
- utrzyma tę inwestycję przez okres co najmniej 12 miesięcy od momentu jej dokonania (zakończenia).

Będzie on mógł pomniejszyć swoje zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych albo w podatku dochodowym od osób prawnych należne od dochodu z tej inwestycji o kwotę równą 30% przejściowego podatku dochodowego. Pomniejszenie będzie

mogło być zrealizowane za rok podatkowy, w którym dokonano (zakończono) inwestycji oraz za kolejne 2 lata podatkowe.

Rozwiązania takie jak proponowane w projekcie są znane na świecie pod nazwą voluntary disclosure i stosowane były w wielu krajach, w tym państwach członkowskich UE, i przyniosły wymierne rezultaty. Program jest zalecanym narzędziem fiskalnym o charakterze ekstraordynaryjnym (na czasy kryzysu) np. przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy.

W Hiszpanii do programu abolicji, który był realizowany w II. połowie 2012 r., mogli przystąpić podatnicy PIT, CIT oraz podatnicy podatku od nierezydentów (hiszp.: Impuesto sobre la Renta de no Residentes), będący właścicielami dóbr lub praw, które nie zostały wcześniej opodatkowane w Hiszpanii. Wyłączeni z abolicji byli podatnicy, wobec których postępowanie dochodzeniowe/weryfikacyjne zostało lub zostałoby wszczęte, gdyby podatnik nie wystąpił z wnioskiem o abolicję (hiszp.: amnistía fiscal). Przedmiotem abolicji były aktywa zagraniczne i krajowe, w tym przechowywane w gotówce, które pierwotnie miały podlegać podatkowi dochodowym i majątkowym. Nie przewidziano obowiązku powrotu kapitału do kraju, wystarczyło jego ujawnienie .

W Portugalii miały miejsce cztery programy abolicyjne (port: Regime Excepcional de Regularização Tributária-RERT RERD). Program RERT I był realizowany w 2005 r., RERT II w 2010 r., RERT III w latach 2011-2012., RERD w 2013 r. Do programów mogli przystąpić wyłącznie podatnicy PIT. Przedmiotem abolicji były aktywa, które nie znajdowały się na terytorium Portugalii na ostatni dzień roku poprzedzającego rok wejścia w życie ustawy abolicyjnej. Tymi aktywami były m.in.: depozyty, certyfikaty depozytowe, papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe, w tym polisy ubezpieczeniowe. Wyłączeni z regulacji byli podatnicy, wobec których administracja skarbową wszczęła już postępowanie podatkowe. W przypadku programu RERD, nawet to nie było przeszkodą, o ile podatnik złożył deklarację i zapłacił zaległości w terminie określonym przez przepisy .

Wpływy podatkowe dla budżetu z tytułu programów abolicyjnych wyniosły odpowiednio:

RERT I: 24,4 mln. €

RERT II: 32,9 mln. €

RERT III: 258,4 mln. €

RERD: 1277,1 mln. € .

W Luksemburgu miał miejsce jeden program abolicji podatkowej. Program trwał w latach 2016-2017. Do programu mogli przystąpić podatnicy podatku dochodowego. Program dotyczył wszystkich podatków m.in PIT, CIT, podatku od spadków. Z programu byli wyłączeni podatnicy, wobec których wszczęto postępowanie w sprawie unikania opodatkowania. Nie przewidziano obowiązku repatriacji kapitału, nawet tego, który się znajduje w jurysdykcjach określanych jako raje podatkowe .

Na Litwie do jedynego (do tej pory) programu abolicji podatkowej można było przystąpić w I. połowie 2019 r. Przedmiotem abolicji był zarówno krajowy, jak i zagraniczny majątek podatnika, który pierwotnie miał podlegać podatkowi PIT, CIT, VAT, akcyzie lub innym

podatkom państwowym. Nie przewidziano obowiązku repatriacji kapitału. Z abolicji mogły skorzystać osoby fizyczne i prawne. Nie podlegały abolicji aktywa pochodzące z przestępstwa. Korzyści dla budżetu centralnego wyniosły 28 mln euro (źródło: Państwowa Inspekcja Podatkowa Litwy).